

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: **P. Ž.**, bytom L. č..X., B.B. ako právneho nástupcu po V., zomr. X., naposledy bytom L. č..X., B.B. zastúpeného Mgr. V., advokátom so sídlom Západný rad č.39, B.B. proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul.29.augusta č.8, Bratislava. **o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14.decembra 2011, č.k. 5Sd/8/08-147, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14.decembra 2011, č.k. 5Sd/8/08-147, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. X. z 19.septembra 2007 v spojení s rozhodnutím toho istého čísla zo 4.marca 2009, ktorými odporkyňa podľa § 72 ods.1 písm. f) zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť právnej predchodkyne navrhovateľa (ďalej len „manželka navrhovateľa“) o invalidný dôchodok s odôvodnením, že v období desiatich rokov pred vznikom invalidity nezískala potrebnú dobu 10 rokov

dôchodkového poistenia, keďže k uvedenému dňu, t.j. k 01.06.2007, získala len 2 roky a X. dní dôchodkového poistenia.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že manželka navrhovateľa bola uznaná invalidnou. Spornou bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako aj dátum vzniku invalidity, rozhodujúci pre posúdenie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok. Manželka navrhovateľa a po jej úmrtí navrhovateľ sa domáhali určenia skoršieho dátumu vzniku invalidity vzhľadom na to, že jej zdravotný stav sa zhoršoval už od roku 1997. Navrhovateľ v konaní namietol, že depresia ako rozhodujúce zdravotné postihnutie sa vzhľadom na dostatočnú podporu zo strany manžela nemusela prejavovať až od roku 2001, ale skôr, a skutočnosť, že pred rokom 2001 nebola hospitalizovaná, nepovažoval za dostatočný podklad na to, aby invalidita bola uznaná až od 01.06.2007. V správnom konaní a následne v prebiehajúcom súdnom konaní bol zdravotný stav manželky navrhovateľa posúdený posudkovými lekármi pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne. Kým posudkový lekár pobočky v posudku z 27.08.2007 uznal manželku navrhovateľa invalidnou od 01.06.2007 pre 50 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, posudkový lekár ústredia za účasti odborného lekára – psychiatra v posudku z 27.01.2009 túto mieru určil od 01.06.2007 na 75 % vzhľadom na to, že bola od roku 2001 liečená pre neurotickú úzkostnú poruchu, neskôr pre zmiešanú úzkostne depresívnu poruchu stredne ťažkého stupňa a až pri hospitalizácii v roku 2007 jej bola stanovená diagnóza depresívnej poruchy ťažkého stupňa. Krajský súd doplnil dokazovanie o posúdenie zdravotného stavu a schopnosti manželky navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria a tohto aj vypočul. Keďže manželka navrhovateľa dňa X. zomrela, znalec pri vypracovaní posudku vychádzal z dostupnej zdravotnej dokumentácie. V posudku dospel k záveru, že u nej od roku 2001 išlo o zmiešanú anxiózne depresívnu poruchu, resp. o epizódy depresie ľahkého stupňa na báze poruchy osobnosti a až od roku 2007 sa epizódy depresie hodnotili ako stredne ťažké, resp. ťažké. Od roku 2001 do roku 2007 išlo o depresiu ľahkého stupňa, poťažne o zmiešanú anxiózne depresívnu poruchu, teda o stavy, ktoré podmieňujú len krátkodobú práceneschopnosť. Z psychiatrického hľadiska mohla pracovať vo svojej profesii bez toho, aby to narušilo jej zdravotný stav. Pri výsluchu na pojednávaní dňa 14.12.2011 znalec skonštatoval, že pred rokom 2001 v zdravotnej dokumentácii neboli žiadne záznamy o jej psychiatrickom ochorení a pri prvom psychiatrickom vyšetrení dňa 10.05.2011 bola stav hodnotený ako ľahká depresívna fáza,

pričom dňa 24.08.2001 sama uviedla, že predpísané lieky neužíva, pri kontrole dňa 12.09.2001 bolo konštatované mierne zlepšenie s pocitom úľavy, pretože lieky boli účinné, dňa 26.09.2001 uviedla, že v noci spí, lieky neužíva a stav bol hodnotený ako ľahká depresívna fáza. Ťažkosti manželky navrhovateľa medzi rokmi 2001 a 2007 podľa znalca z psychiatrického hľadiska podmieňovali nanajvýš krátkodobú práceneschopnosť. Z dokumentácie vyplýva, že akonáhle bola primerane liečená, ťažkosti ustúpili. Depresívne prejavy mohli byť zapríčinené rôznymi životnými okolnosťami, o ktorých však v dokumentácii nie je zmienka a pokiaľ ide o hysterektómiu v roku 1992, túto po desiatich rokoch nemožno považovať za relevantnú. Znalec vysvetlil aj prejavy jednotlivých stupňov depresie. Ťažká depresia bola zdokumentovaná až v roku 2007. Ohľadom namietanej hluchoty manželky navrhovateľa uviedol, že v psychiatrickej dokumentácii sa nenachádza údaj, že by kontakt s ňou bol ovplyvnený. Absolútna hluchota môže ovplyvniť výsledok vyšetrenia u psychiatra, u navrhovateľky však išlo o čiastočnú hluchotu.

Krajský súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že nie sú dôkazy o tom, že by sa manželka navrhovateľa psychiatricky liečila pred rokom 2001 a že by v roku 1992 realizovaná hysterektómia opodstatňovala záver, že psychiatrické ťažkosti vznikli práve z tohto dôvodu pred rokom 2001, a z psychiatrickej dokumentácie nevyplýva ani to, že by čiastočná hluchota ovplyvnila jej vyšetrenia u psychiatra. Mal za preukázané, že pred rokom 2007 stav manželky navrhovateľa podmieňoval iba krátkodobé práceneschopnosti, nie dlhodobú práceneschopnosť a že manželka navrhovateľa spĺňala kritériá na priznanie invalidity až od 01.06.2007. Keďže v rozhodujúcom období desiatich rokov pred vznikom invalidity, teda v období od 01.06.1997 do 01.06.2007 nesplnila podmienku potrebnej doby 5 rokov dôchodkového poistenia podľa § 72 ods.1 písm. f) zákona v znení účinnom do 31.12.2009, ale iba 2 roky a X. dní dôchodkového poistenia, krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne sú súladné so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol že aplikácia ustanovenia § 72 ods.1 písm. f) zákona v znení účinnom do 31.12.2009 nie je ústavne konformná, ako to vyplýva z uznesenia Ústavného súdu SR z 02.02.2011, č.PL. ÚS 39/2011-19, lebo porušuje princíp zásluhovosti a ekvivalentnosti plnení; na to reagoval aj zákonodarca novelizáciou ustanovenia § 72 tak, že rozhodujúcim obdobím pre zistenie doby poistenia je celé obdobie trvania poistenia. Ústavný súd síce predmetným ustanovením odmietol vysloviť neústavnosť predmetného ustanovenia, avšak nie z dôvodu, že

by bolo v súlade s ústavou, ale z dôvodu, že jeho neústavné následky možno odstrániť ústavnou súladným výkladom v zmysle čl.152 ods.4 ústavy. Manželka navrhovateľa bola zúčastnená na dôchodkovom poistení celkom X. rokov. V období, ktoré posudzovala odporkyňa jej chýbalo asi 2,5 roka; taká aplikácia ustanovenia § 72 zákona o sociálnom poistení je protiústavná. Aj keď zákonodarca prechodným ustanovením § 293ax aj osobám, ktorým v minulosti invalidný dôchodok nebol priznaný, umožnil vznik nároku na taký dôchodok na základe nového posúdenia, ide o priznanie od 01.01.2010, nie spätne. Navrhovateľ namietol, že jeho manželka mala nárok na invalidný dôchodok od skoršieho dátumu vzhľadom na to, že odporkyňa si nesprávne stotožnila dátum vzniku invalidity s dátumom podania žiadosti o tento dôchodok. Depresívna porucha, ktorou trpela, má svoj časový vývoj, takže aj ťažkým stupňom tohto ochorenia musela trpieť dlhšiu dobu predtým. Poukázal na to, že podľa nálezu ošetrojúceho lekára MUDr. T. „doterajší priebeh a vývoj ochorenia poukazuje na to, že jeho prvé príznaky sa museli objaviť 4 až 5 rokov pred prvou návštevou v roku 2001“. Podľa záznamov ošetrojúcej psychiatričky sa 06.12.2001 hovorí o depresívnom stave so somatickými príznakmi, 10.01.2002 o depresívnej fáze stredne ťažkej a dňa 01.02.2006 o endogénnej depresii, lekárska správa z 20.03.2007 hovorí o tom, že za 6 rokov liečby sa úzkostná depresívna porucha nezlepšila a vyžaduje práceneschopnosť a hospitalizáciu v dennom psychiatrickom sanatóriu z dôvodu, že je v liečbe pre úzkostnú depresívnu poruchu od r.2001 a stav nie je výrazne zlepšený. Pokiaľ teda stav v roku 2007, ktorý znalec považuje za invalidizujúci, nebol výrazne zlepšený, znamená to, že depresiou ťažkého stupňa trpela už v roku 2001. Podľa znalca manželka navrhovateľa mala od roku 2001 do roku 2007 depresiu iba ľahkého stupňa a až od júna 2007 išlo o organickú depresívnu poruchu ťažkého stupňa so 75 %-nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Znalec sa nevysporiadal s lekárskou správou MUDr. S., ktorý pri vyšetrení dňa 27.04.2001 uviedol, že kardiologické vyšetrenie nepotvrdilo problémy so srdcom a že existencia psychosomatických prejavov svedčí pre ťažšiu depresiu a skorší vznik ochorenia. Znalec vychádzal výlučne z lekárskeho záznamu psychiatričky MUDr. P. ale nevšimol si ich rozpornosť, lebo napríklad 06.02.2004 táto lekárka zaznamenala, že pacientka je subj. úzkostná, urobí len najnutnejšie, nevydrží veľa, priamo pocit depresie nemá, obj. pretrváva emotívna labilita, poruchy nálady, pričom podľa vytlačeného záznamu z tohto dňa sa o domácnosť postará a dňa 15.01.2004 lekárka zaznamenala, že pacientka nemôže zvládať ťažké práce, nevydrží dlhšie čakať, je dlhodobo nezamestnaná, pritom vo vytlačenom zázname uviedla, že pacientka sa cíti dobre, depresívna nie je, pracuje, o domácnosť sa postará. Znalec sa nevysporiadal ani s dosahom iných vážnych ochorení na jej zdravotný stav

pred rokom 2007 – v roku 1992 vo veku 42 rokov pre myóm maternice podstúpila hysterektómiu a obojstrannú adnexektómiu, čím definitívne stratila nádej na materstvo. Nešlo pritom o onkologické ochorenie a následne ani nebola podrobená hormonálnej liečbe. Táto okolnosť mohla byť spúšťáčom depresívneho ochorenia. Vykonané dokazovanie, vrátane dokazovania znalcom, smerovalo k potvrdeniu nezmyselného záveru o vzniku invalidity v deň podania žiadosti o invalidný dôchodok. Navrhovateľ nakoniec namietol aj nesprávny postup odporkyne, ktorá vydala opravné rozhodnutie v rozpore s § 219 zákona č.461/2003 Z.z., keďže toto ustanovenie umožňuje buď v celom rozsahu opravnému prostriedku vyhovieť alebo ho predložiť súdu; priebežné opravovanie rozhodnutia ďalšími rozhodnutiami zákon nedovoľuje. Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a priznal mu náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu nepovažovala námietky navrhovateľa o neúplnom zistení zdravotného stavu jeho manželky za opodstatnené. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného postihnutia manželky navrhovateľa a dňa uznania jej invalidity boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi ako aj súdnym znalcom, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov. Dátum vzniku invalidity dňom 01.06.2007 bol stanovený dňom, ktorým bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie. Za neopodstatnenú považovala tiež námietku navrhovateľa vo vzťahu k § 219 zákona, keďže vydávanie zmenových rozhodnutí je upravené v § 112 zákona č.461/2003 Z.z.. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods.2 O.s.p.). Na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné:

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o nároku právnej predchodkyne navrhovateľa na invalidný dôchodok.

Odvolaací súd sa v prvom rade zaoberal námietkou navrhovateľa, že zákon o sociálnom poistení neumožňuje odporkyňi v priebehu konania vydávať ďalšie rozhodnutie, ak opravnému prostriedku nevyhoví v celom rozsahu.

Rozhodnutie o nároku na dávku dôchodkového poistenia je možné napadnúť opravným prostriedkom, o ktorom rozhoduje súd v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Ide teda o preskúvanie neprávoplatného rozhodnutia, v rámci ktorého pri posudzovaní zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť môže posudkový lekár ústredia (§ 179 ods.1 písm. h/ v spojení s § 153 ods.3 písm. a/ zákona č.461/2003 Z.z.) zohľadniť nielen novšie nálezy, ale na základe skorších podkladov aj posúdiť podmienky vzniku invalidity inak, ako posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne. Kým konanie o opravnom prostriedku nie je právoplatne skončené, odporkyňa preto môže posúdiť nárok na invalidný dôchodok na základe nových skutočností a vydať aj také nové rozhodnutie, ktorým opravnému prostriedku nevyhoví, resp. nevyhoví v celom rozsahu. Účelom ustanovenia § 219 ods.3 zákona č.461/2003 Z.z. nie je vylúčenie možnosti vydať rozhodnutie, ktorým sa opravnému prostriedku nevyhoví v celom rozsahu. Jeho cieľom je, aby odporkyňa v prípade, že opravnému prostriedku v celom rozsahu nevyhoví, predložila opravný prostriedok súdu a teda, aby žiadateľovi bol zaručený prístup k súdu a súdne preskúvanie rozhodnutia.

Navrhovateľ namietal, že invalidita jeho manželky vznikla skôr ako bola ustálená.

Predpokladom vzniku nároku na invalidný dôchodok je súčasné splnenie dvoch podmienok – podmienky invalidity a podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia (§ 70 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z.).

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods.2 zákona č.461/2003 Z.z.).

Aj odvolací súd dospel k záveru, že tak posudkový lekár ústredia ako aj znalec vyhodnotili zdravotný stav manželky navrhovateľa dostatočne a objektívne na základe dostupných lekárskejších nálezov a správ. Ich závery o zachovaní schopnosti zárobkovej

činnosti navrhovateľky pred rokom 2007 sú logické a presvedčivo odôvodnené najmä čo do záveru, že pred rokom 2007 zdravotný stav manželky navrhovateľa podmieňoval iba krátkodobé práceneschopnosti. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal niektoré lekárske nálezy, tieto podľa názoru odvolacieho súdu nespochybňujú záver znalca, že pred rokom 2007 nešlo o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, ktorý by dlhodobo spôsobil pokles schopnosti manželky navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť tak ako to predpokladá ustanovenie § 71 ods.2 zákona č.461/2003 Z.z. Znalec vyhodnotil aj ďalšie namietané okolnosti (stav po hysterektómii a čiastočnú hluchotu) a ich vplyv na zdravotný stav navrhovateľky. Pri zohľadnení požiadavky dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu v rozsahu, ktorý spôsobuje pokles miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% a zohľadnení okolnosti, že vývoj ochorenia je postupný, teda bez preukázania skoršieho dosiahnutia ťažkého stupňa a dlhodobého trvania ťažkého stupňa ochorenia objektívnymi nálezmi mal aj odvolací súd za preukázané, že invalidita navrhovateľky bola dňom 01.06.2007 stanovená správne a že k tomuto dátumu je potrebné skúmať aj splnenie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia ako druhej z podmienok na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z.

Navrhovateľ nespochybňoval, že jeho manželka ku dňu vzniku invalidity nespĺnila podmienku potrebnej doby 5 rokov dôchodkového poistenia v posledných desiatich rokoch pred vznikom invalidity, vyžadovanú ustanovením § 72 ods.1 písm. f) zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009. Namietol, že Ústavný súd síce uznesením z 02.02.2011, č.PL. ÚS 39/2011-19, odmietol vysloviť neústavnosť predmetného ustanovenia, avšak nie z dôvodu, že by bolo v súlade s ústavou, ale z dôvodu, že jeho neústavné následky možno odstrániť ústavne súladným výkladom v zmysle čl.152 ods.4 ústavy.

Podľa čl.152 ods.4 Ústavy Slovenskej republiky (zákon č.460/1991 Zb.) výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 72 ods.1 písm. f) zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov.

Počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa podľa § 72 ods.2 zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 u poistenca vo veku nad 28 rokov zisťuje z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity.

Podľa § 109 ods.1 písm. a) O.s.p. súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Ustanovenie § 72 ods.1 písm. f) a ods.2 zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 neumožňuje zisťovanie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia z iného obdobia ako obdobia posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity. Navrhovateľom požadované skúmanie podmienky potrebnej doby, teda z celého obdobia pred vznikom invalidity, by bolo v priamom rozpore s ustanovením zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v minulosti na ústavný súd podal návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 72 ods.1 a 2 zák.č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 s ústavou. Tento návrh ústavný súd uznesením sp. zn. PL. ÚS 39/2011-19 z 2. februára 2011 odmietol ako zjavne neopodstatnený. Vo svojom rozhodnutí uviedol: „ novela zákona o sociálnom poistení, na základe ktorej je pre výpočet dávky dôchodkového poistenia (vrátane invalidného dôchodku) rozhodné celé obdobie pred vznikom nároku na dávku, nielen doba posledných desiatich rokov, odstránila pochybnosti o ústavnej konformite navrhovateľom namietaných zákonných ustanovení; inak namietaná lehota 5 rokov prima facie bez ďalšieho ani nevykazovala znaky protiústavnosti tak, ako sa to opačne domnieval najvyšší súd, pretože jej posúdenie je posúdením kontextuálnym, ktoré sa dalo vyriešiť ústavno-súladným výkladom (čl. 152 ods. 4 ústavy) všetkých podmienok potrebných na vznik nároku na invalidný dôchodok. Novela zákona o sociálnom poistení vo svojich intertemporálnych ustanoveniach (§ 293ax) upravila aj otázky vzniku nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok u osôb, ktoré nezískali invalidný dôchodok podľa právnej úpravy zákona o sociálnom poistení účinnej do 31. decembra 2009, a to tak, že „poistencovi, ktorému nevznikol nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2010 z dôvodu nezískania potrebného počtu rokov dôchodkového poistenia a ktorý nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo nebol mu priznaný predčasný starobný

dôchodok, S. na jeho žiadosť znovu posúdi dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a rozhodne o nároku na invalidný dôchodok a o jeho sume podľa zákona účinného od 1. januára 2010“. Podľa ustanovenia § 293ax ods. 3 zákona o sociálnom poistení „počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred dňom, od ktorého bol určený vznik invalidity po 31. decembri 2009“. ... Citované ustanovenia novely zákona o sociálnom poistení umožňujú žalobkyni, rovnako aj iným osobám v obdobnej situácii, účinnú ochranu ňou označených práv opätovným posúdením novej žiadosti na základe platného a účinného zákona o sociálnom poistení. Pri posudzovaní novej žiadosti už bude žalovaná posudzovať počet rokov dôchodkového poistenia počas celého obdobia, od kedy žalobkyňa vstúpila na trh práce.

Pokiaľ ústavný súd návrh na vyslovenie nesúlady ustanovenia § 72 ods.1 písm. f) a ods.2 zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 odmietol ako zjavne neopodstatnený, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zákonodarca zmenou úpravy od 01.01.2010 nedostatok odstránil, je všeobecný súd viazaný názorom, že ustanovenie § 72 ods.1 písm. f) a ods.2 zákona č.461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009 nemožno považovať za nesúladné s ústavou, keďže zákonodarca novelu zákona v ustanoveniach § 293ax zákona č.461/2003 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2010 poskytol navrhovateľke (v danom prípade manželke navrhovateľky) účinnú ochranu opätovným posúdením novej žiadosti, pri ktorom sa počet rokov dôchodkového poistenia bude zisťovať z celého obdobia odo dňa vstupu na pracovný trh.

Z dávkového spisu odporkyne pritom vyplýva, že navrhovateľke bol na základe novej žiadosti invalidný dôchodok podľa § 293ax zákona č.461/2003 Z.z. od 01.01.2010 priznaný.

Vzhľadom na uvedené dôvody aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za súladné so zákonom, preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods.1,2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa podľa § 250k ods.1 O.s.p. nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V B. dňa 27. marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová